

Herkkä ja herttainen

Marja

Taivaan Isän ahkera apulainen

Monet muistavat kesäseminaareista ja Suomen Spiritualistisen Seuran juhlista veikeän Marja Altosen, joka juontaa, tanssii, kertoo vitsejä ja vetää näytelmiä aina välillä ujoin naurahten. Marja on Suomen Spiritualistisen Seuran hallituksen kurssivastaava ja seuran henkiparannuskurssien ohjaaja. Parantavan energian välittäjänä hän on auttanut monia ja hän uskoo, että jokainen taivaallisten energioiden puhdas kanava voi parantaa.

Teksti Marjut Hjelt
Kuvat: Marja Altonen ja Janne Altonen

”Oli vuosi 1990, olin 40-vuotias. Silloin näin unen. Olin lapsuuden kotini naapurin puolella marjapensaiden luona ja näin, kun kuunsirppi alkoi nousta vanhaa kaivo-tietä ylöspäin ja lähti tulemaan minua kohti. Väistimme kuunsirpin kanssa toisiamme, mutta sirppi tuli ja sulsi silmiini. Menin unessa naapuritaloon, jossa oli serkkuni toisen miehen kanssa. Kerroin heille, mitä olin kokenut. He sanoivat: ’Nyt sinusta on tullut tietäjä ja parantaja’. Heräsin unesta ja halusin uskoa siihen.”

Koska herkkä ja helposti liikuttuva Marja näkee paljon unia, hän kertoo toisesta unestaan, jossa bussia kuljettanut kuolema pyysi häntä kyytiin parikymmentä vuotta sitten. Tuohon kyytiin Marja kieltäytyi menemästä.

”Vaikka unet voivat olla vahvoja, jotkin voi ottaa käyttöön, toiset unohtaa”, Marja toteaa viisaasti. Hän muistaa edelleen 7-vuotiaana näkemänsä unen Jeesuksesta, joka istui laiturilla hyvyttä säteilevänä, kun Marja sisarineen oli uimassa.

Syksyllä 2014 Marja näki unen.

”Tuntematon mies piti luentoa ja kertoi saaneensa pyynnöstä Jumalan luokseen. Luin hänen kirjoituksensa loppuun, jossa luki seuraavasti: ’Laita kätesi kuin se olisi kuppi vettä, niin Taivaan Isä tulee pyynnöstäsi muuttamaan veden hyväksi parantavaksi vedeksi’. Tein niin ja kun katsoin vettä kädessäni, se oli muuttunut ruskeahkoksi. Heräsin unesta ja uskoin hyvää tapahtuvan kauttani.”

Marja jatkaa:

”Mietin tasa-arvoa ja sitä, miksi ihmiset eivät ole hyviä toisilleen, vaan arvottavat toinen toisiaan jatkuvasti korkeammalle ja matalammalle. Tätä koin itsekkin eräiltä tahoilta monet vuodet. En päässyt tunteesta irti. En pystynyt nukkumaan ja pyysin Taivaan Isää, että hän poistaisi minulta ikävän tunteen. Seuraavaksi olin pimeä-hkössä huoneessa, siellä oli suljettu taulutelevisio. Siihen alkoi tulla kaunokirjaimin isoa valkoista tekstiä: ’Olen Herra sinun Jumalasi’. Silloin tajusin, ettei minun tule pitää muita jumalina, vain Jumala on korkein. Sain unta ja nukuin hyvin.”

Marja on nuoresta asti halunnut tietää etukäteen asioita ja auttaa kärsiviä. Hänellä ei tuolloin ollut muita apuneuvoja kuin pelikortit. Kun hän ensimmäisen kerran katsoi kortteja ystävättärelleen, hän näki asioita, joita ei ollut tiennyt. Siitä alkoi Marjan elämä korttien kanssa.

”Pyydän aina Taivaan Isältä valon ja rakkauden tähän hetkeen ja sen että saan ky-

symyksiin oikeat vastaukset ja että osaan lukea ne oikein.”

Meditaatioita oppaiden kanssa

Meditaatiot ovat Marjalle tärkeitä. Miksei- vät olisi, niiden kautta me jokainen saamme yhteyden sisimpäämme samoin kuin oppaisimme ja auttajiimme. Kerran Marja meditoi kesämökillä. Hän kulki meditaati- oissa metsän poikki rantaan, jossa lapsena tapasi uida. Vieressä on kallio ja sen sisäl- lä hoituhuone, jossa Marja tapasi oppaan- sa. Vanha opas poistui Marjan luota haikain mielin, mutta onnellisena saatuaan työnsä oppilaan kanssa päätökseen. Tilalle tuli uusi opas **Puhuva Pilvi**.

”Olin peloissani ja itketti, mutta sain yleni vaalean hennon asun ja opas nosti mi- nut ylös, avasi käteni ja pudotti niihin jyviä. Jyviä tuli maahan asti pyramidiksi. Opas sa- noi minulle: ’Ne ovat onnen siemeniä, voit jakaa niitä niin paljon kuin haluat, ne eivät lopu koskaan elinaikanasi!’ Sain vielä kris- tallin, säilytän sitä vasemmassa kädessäni. Siemeniä lähetin heti eteenpäin!”

Myöhemmin Puhuva Pilvi ja Marjan suojeleuskeli Ester olivat paikalla, kun Marja kysyi, pystyykö hän välittämään apua nuorelle miehelle, jonka elämä ei ollut rai- teillaan. Hän sai vastaukseksi puolukan vih- reät, vahvat ja kauniit lehdet ja punainen kypsän tertun. Näytti kuin lamppu olisi pyyhitty pölystä kirkkaaksi. Nuori mies otettiin oppaan, enkelin ja Marjan keskel- le ja parannushetki alkoi. Parannustyö jat- kuu yhä, mies pystyy tekemään jo vähän töitäkin.

”Sain ottaa vielä mukaani matkaltani lahjan. Olin kirkossa lähellä alttaria, lah- ja oli kaunis pehmustettu Burgundin pu- nainen jakkara, jossa oli valkoinen liina ja kaksi sormusta niin kuin avioliiton solmi- misessa. Se hetki on todellinen, puhdas ja kaunis, Taivaan Isä oli läsnä. Minulle sanot- tiin: ’Tämä on totuus, saat sen matkallesi ja tulevaan työhösi, tarvitset sitä.’ Kyöneleet valuivat. Tunsin, että minua rakastetaan ja saan toimia ihmisten avuksi.”

Marja on kysynyt oppaltaan, meneekö parantava energia perille. Opas nosti kul- taisen ämpärin, täytti sen vedellä ja näyt- ti, että niin kuin vesi pysyy ämpärissä, niin myös parannus menee perille.

Parantajan työstä

Marjalla on meneillään 11. vuosi Suomen Spiritualistisessa Seurassa. Hän on henki-

parannuskursseilla ohjaajana, se on hänel- le rakkautta. Ensimmäisen kerran hän näki energian siirtymisen parannettavaan hen- kiparannustilaisuudessa vuonna 2009. Nä- keminen oli hänelle ihme.

”Henkiparannuksessa on kyse ääret- tömän suuresta, Jumalallisen rakkauden parantavan energian välittämisestä sitä tarvitseville. Välittäjä on puhdas kana- va parannusvoimille. Ei tarvitse pinnis- tää eikä suorittaa, riittää kun on kanava”, Marja opettaa.

Hän kertoo esimerkkejä parantumisista. Vuonna 1994 sisaren 12-vuotiaalta pojalta alkoi pulputa nenästä verta Marjan läsnä ollessa. Vaiva oli toistunut usein ja pojan veriartvot olivat huonot. Marja pyysi apua Taivaan Isältä. Sen jälkeen nenäverenvuoto on lakannut, ja poika on ollut muutenkin terve. Marja on myös voinut auttaa rouvaa, joka kulki aiemmin rollaattorin avulla ko- vissa selkäkivuissa. Nyt rouva pystyy liik- kumaan ilman apua terveenä. Parannuska- navaksi virittäytyessään hän näkee näyn, miten sairaus otetaan pois tai miten potil- las saa lisää aikaa elämäänsä.

Marja on saanut parannuspyyntöjä myös henkimaailmasta ja auttanut täällä olevia edesmenneiden sukulaisia. Luonnollisesti myös eläimet saavat häneltä apua.

”Kahdeksan vuotta sitten sukulaistyön kissa oli jäänyt tulematta ulkoa kotiin. Ru- koilin Taivaan Isältä apua ja pyysin, että enkelit kantaisivat kissan kotiin. Minulle näytettiin kuinka kissa tosiaan kannettiin takaisin yli viikon reissun jälkeen. Turkki oli tuolloin hieman kulunut, mutta kissa on edelleen terve”, Marja kertoo.

Kissoihin liittyy myös muita tapauksia, jotka Marja haluaa kertoa. 4.11.2010 Mar- ja kirjoitti kirjeen: ”*Rakas Jumala! Kissa on ollut toukokuun lopusta asti ulkona. Pyy- dän sinulta ystävällisesti, voisitko auttaa sitä mustaa kissaa, jolla on valkoiset tassut ja kaulan alus ja nenän päällä valkoinen viiva, että joku hyvä ihminen tai te siellä ylhäällä löydätte sen ja kannatte Munkki- vuoren kotiin*”.

Oli jo talvi ja kova pakkanen, kun Mar- ja lähti miehensä kanssa etsimään kissaa.

”Autossa rukoilin Taivaan Isää ja pyy- sin, että Hän johdattaa minut kissan luok- se. Lähdin kulkemaan mäkeä ylös piha-alue- eelle ja kuulin kuinka kissa naukui kovalla äänellä auton alla. Ensin luulin, että se oli jäänyt auton renkaan alle. Otin avatun ruo- kapurkin ja kissa tuli innolla syömään. Mo- nien kommellusten jälkeen onnistuini saa- maan kissan yhteen rappukäytävään. Soitin kissan omistajalle, jonka puhelinnumeron olin saanut puuhun kiinnitetystä katoa-

Altosen perheen rakkaat lemmikit Roosa-kissa ja Poksu-koira.

misilmoituksesta, ja veimme kissan yhdessä hänen kanssaan kotiin. Hänellä oli kaksi muuta kissaa ja huomasi, ettei omistaja ollut oikein hyvissä varoissa. Kävimme mieheni kanssa vielä kaupassa ostamassa kassillisen kissanruokaa rouvalle. Veimme vielä jouluksi kissoille ruokakassin. Soitin omistajalle joskus ja hän oli hyvin onnellinen, että sai kissansa takaisin. Kysyin myös Taivaan Isältä tilanteesta ja sain vastauksen, että omistaja huolehtii hyvin kissoistaan.”

Kerran Turkissa ollessaan Marja näki kissan, joka oli varmaankin jäänyt auton alle. Sen karvaton selkä oli täynnä paksua rupea. Marja säikähti valtavasti, mutta tajusi, että se oli paranemaan päin. Hän oli ostanut kuivamuonaa, ja tarjosi sitä kissalle, joka alkoi heti syödä. Jälkeenpäin Marja välitti kissalle parantavaa energiaa.

Hämeenlinnan kesäseminaarin aikana Marja sai tyttäreltään viestin hevosesta, joka oli saanut kovan ähkyn. Oli vaarana, että se lopetetaan. Marja meni nopeasti välittämään parantavaa energiaa. Parin tunnin päästä tuli viesti, että hevonen on ihmeellisesti parantunut, eikä sitä tarvitse lopettaa.

Henkiparantamisen filosofiasta

Marja siteeraa mielellään rakastettuja oppaita **Ramadania** ja **Silver Birchii** parannusta opettaessaan. Hänen mukaansa parannuskyky on yksi Jumalan armolahjoista, joka uinuu piilevänä meissä kaikissa. Kyky kehittyi henkilöissä, jotka syvästi välittävät kanssaihmisistään ja haluavat auttaa

heitä parantamaan. Parantajaoppaat voivat tuottaa ja käsitellä tietynlaisia energioita, joilla on hyvin korkea värähtelytaso. Hallitsemansa teknologian avulla he voivat alentaa tai hidastaa värähtelytasoa ja kanavoida energian parannusmedion kautta sille tasolle, jolla potilas sitä tarvitsee. Viime kädessä parantavien energioiden lähteenä on Jumala.

”Älkää lannistuko. Muistakaa, ettei mikään vaikeus tai este teidän tiellenne ole niin suuri, ettette voisi sitä voittaa käyttämällä niitä voimia, jotka uinuvat teissä. Te voitte myös pyyhkäistä pois ne vaikeudet, jotka toiset asettavat tiellenne, jos vain sallitte sisimmän voimanne kohottaa ja ohjata teitä”, Marja siteeraa Silver Birchiiä.

Virittäytyminen henkitasojen rauhalta edeltää kaikkea henkimaailman kanssa tapahtuvaa työskentelyä. Virittäytymisprosessissa tietoinen mieli irrottautuu pois fyysisestä ympäristöstä ja passivoituu. Tietoisuus suuntautuu korkeammalle henkiselle tasolle, laajenee kontaktin saamiseksi ja tulee suurten ja äärettömien voimavarojen vastaanottajaksi. Henkimaailman parantavat energiat ovat puhtaita ja korkealaatuisia. Mitä korkeamman ja hienoimman virittäytymisen tason parannusenergian välittäjä voi saavuttaa, sitä korkeamman laatuiseen parantavaan voimaan hän voi saada yhteyden. Hänen parannustyönsä laatu on suoraan verrannollinen virittäytymisen laatuun. Asiaan kuuluu myös parannettavan kanssa virittäytyminen, joko käsien kautta tai hartioille laskettujen käsien kautta.

Henkiparannuksen ydin on tulla tietoi-

seksi todellisesta henkisestä minuudesta, olla yhteydessä korkeimpaan itseensä, jumalalliseen ytimeensä. Kun avaamme oman sisäisen tietoisuutemme oven, jumalallinen kipinä puhalletaan palamaan, sen loiste kirkastaa ja muuttaa vähitellen koko ihmisen. Avaamalla tien todelliseen itseemme parannamme itsemme.

”Me valitsemme sielun, jolla on riittävästi aitoa henkistä rohkeutta, tiettyä oranssin väriä, liekinväriä aurassa. Se on voiman ja vahvuuden väri, johon on sekoittunut pieni määrä kestävyden vihreätä värisävyä, joka on kuin liekin sydän sisemmässä aurassa. Kun elämäne aikana joudutte olosuhteisiin, joissa on taisteltava vaikeuksia vastaan, jotka näyttävät kohtuuttoman kovilta – ne voivat kestää tunteja, päiviä, kuukausia jopa vuosia – kestäessänne nämä olosuhteet, opitte varastoimaan itseenne sisäisen voiman lähteen, josta ammentamalla pystytte jatkamaan aina eteenpäin, niin että kun katsotte taaksepäin elettyyn aikaan, voitte vain ihmetellä kuinka paljon teillä oli rohkeutta ja voimaa kulkea vaikealla tiellä. Se on sellaisen sielun ominaisuus, joka rakastaa ja rakastaa, se on kestävyttä ja voimaa, jonka avulla te myöhemmin aikanaan pääsette kipeämään yhä korkeammalle Valon sydämeen ja voitte omistautua tehtäville, jotka ovat pyhiä ja kauniimpia kuin voitte kuvitellaakaan maallisen elämänne puitteissa”, Marja lainaa Ramadanin ajatuksia.

”Ihmisellä on vapaa tahto, jos ja kun me teemme virheitä, muistakaa, elämä kuitenkin ohjaa meitä jatkuvasti oikealle polulle”, Marja sanoo.

Marjan elämästä

15-vuotiaana Marja lähti kotoaan Sysmästä, 7-lapsisesta perheestä Helsinkiin hoitamaan sisarensa pieniä lapsia ja kävi samalla iltakauppakoulua. Stockmannin konttoripääällikkö opetti siellä matematiikkaa ja hän tarjosi Marjalle töitä Stockmannin reskontrassa. Siellä Marja teki töitä 17,5 vuotta, jonka jälkeen matka jatkui Artekiin erilaisiin kirjanpito tehtäviin ja lopulta omaan firmaan.

”Vuonna 1973 tapasin ensimmäisen mieheni, olimme yhdessä viisi vuotta. Keuhkolla 1978 menimme naimisiin ja syksyllä hän kuoli auto-onnettomuudessa. Laahahten kuljin eteenpäin vai kuljinko ollenkaan, elämäni romuttui täysin. Itkin ja itkin, elin pitkään miksi-kysymyksen kanssa. Kun isäni kuoli vuonna 1980, hän jätti suuren perinnön: rakkauden”, Marja kertoo.

Marjan kaksi siskoa ovat kuolleet syöpään. Oli suru katsoa lasten tuskaa. Myös kolmannella siskolla, Marjalla itsellään ja hänen miehellään on ollut syöpä. Marjan äiti kuoli sydänkohtaukseen terveyses-

kuksen eteiseen 75-vuotiaana. Hän olisi mennyt terveyseskukseen edellisenä iltana, mutta häntä ei otettu vastaan, vaan kehoitettiin tulemaan aamulla.

”Äitini oli hyvä ihminen ja hänen hyvytensä elää meissä lapsissa. Kaksi päivää aiemmin lapsuuden kotini paloa sain äidiltäni henkimaailmasta viestin, että hän pelastaisi kaksi poikaa. Hän ei kertonut kyseessä olevan tulipalo. Näin kävi.”

Tammikuussa 1984 Marja tapasi toisen miehensä ja tulevien lastensa isän.

”Elämä hänen kanssaan on rakkautta. Voin aina sanoa kaikille: rakkautta on ja rakkauden voi tavata, sen kaikkein parhaimman. Mieheni on vuoreni, maadoittajani ja hänen rakkautensa on minun voimani”, Marja iloitsee täydestä sydämestään.

Marja sanoo usein tilaisuuksissa, että hän olisi halunnut näyttelijäksi, ei kirjanpitiäjäksi. Toive on toteutunut, sillä näyttelijä hän on saanut mielin määrin erilaisissa harrastajaryhmissä ja päässyt esiintymään mainoksiin ja joihinkin elokuvaankin.

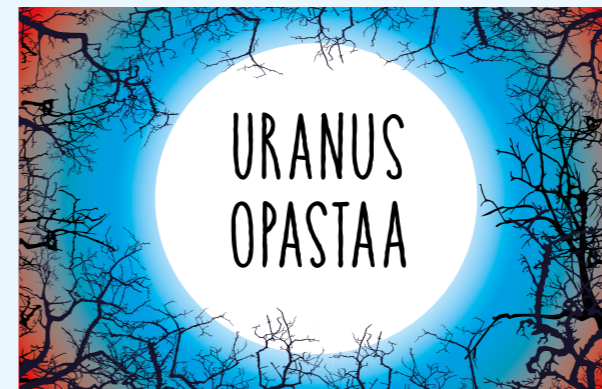
Pari vuotta sitten Marjan poika ja hä-

nen morsiamensa **Carmen** vihittiin Phoenix’issa Arizonassa.

”Kysyin Suomessa viikkoa aiemmin Taivaan Isältä, menevätkö häät hyvin. Minulle näytettiin, että tapahtuu jotain todella vakavaa miehelle, joka kuolee tai on lähellä kuolemaa. Hääpäivän aamuna puhelimeni soi. Siskoni soitti Suomesta itkien ja kertoi että hänen miehensä on saanut aivoverenvuodon ja tilanne on kriittinen. Välitin hänen miehelleen heti parantavaa energiaa. Hän selvisi. Olin kiitollinen Taivaan Isälle ja auttajille! USA:ssa pääsin käymään Grand Canyonilla. Se oli unohtumaton, henkeäsalpaava kokemus.”

Marja kiteyttää lopuksi:

”Tiedän, että kun olen kanava ja teen parhaani, se riittää, vaikkein tietäisi lopputulosta. Sydämeni asia on tuoda kaikille hyvää tahtoa, toivoa, uskoa, rakkautta, kauneutta ja voida itse hyvin! Me kaikki voimme kehittää itseämme olemalla avoimia vastaanottamaan uusia rakkauden tehtäviä.”

Palstalla julkaistaan transsimeedio Anja Valleniuksen henkioppaan Uranuksen julkaisemattomia opetuksia ja vastauksia medioistunnoissa esitettyihin kysymyksiin.

Parantavan rakkauden välittäminen

Ihminen on vain parantavan voiman välikappale, kanava, kuin pieni putkenpätkä, jonka kautta voima kanavoituu kohteeseen. Suojaus on hyvin tärkeää, sillä se sulkee oman energiakentän. Näin autettavan energiakentästä ei pääse mitään auttajaan eikä auttajasta siirry mitään autettavaan. On lukemattomia tapoja suojautua ja jokainen löytää oman tapansa, joka sopii juuri hänelle. Jo pelkästään ajatus ”suojaa minut” on riittävä, sillä mieli kytkeytyy siihen, mikä ihmiselle itselleen on kaikkein rakkautellisin ja pyhin.

Parantavaa rakkautta voi välittää silloin, kun itse sitä haluaa välittää. Oleel-

lista on, että todella haluaa sitä välittää. Parantavaa rakkautta voi välittää myös toisen henkilön tietämättä, hänelle kertomatta. On paljon tilanteita, joissa näkee tai kuulee jonkun kärsivän, mutta voi olla tekijöitä, jotka estävät kertomisen. Kertominen ei ole oleellista, halu auttaa riittää. Voi vain laskea kätensä autettavan iholle. Koskettaessa voi pyytää parantavaa rakkautta auttamaan häntä.

Jos autettava on avoin ja haluaa voida paremmin, voima toimii. Osa ihmisistä ei halua päästä eroon kärsimyksen tilasta, sillä se on heille tuki ja turva. Heillä ei ole vielä rohkeutta luopua siitä. Vaikka

olisikin kuinka hyvä parantavan rakkauden välittäjä, se ei auta, se ei toimi, koska tällainen henkilö ei halua apua. Ihmisellä on vapaa tahto. Parantavan rakkauden välittäjä ei voi koskaan syyttää itseään, vaikka apua ei tulekaan. Sillä ihminen voi olla vain se putkenpätkä, jonka kautta parantava rakkaus kanavoituu.

Myös itseensä voi kanavoida käsien kautta parantavaa energiaa. Riittää, kun omilla ajatuksillaan ei aseta kieltoja. Riittää, kun ajattelee, että on mielenkiintoista kokeilla, miten tämä toimii. Silloin on jo avoin ja kokemus kertoo tuloksen.